

سلامت روان در فرهنگ و ادبیات فارسی

شیخ مصلح الدین شیرازی خداوند زبان پارسی است ، در گذشته نه چندان دور، بوستان و گلستان وی از ملزومات بی بدیل هر خانه و گفتار ایرانیان در طول هشتصدسال بوده و اولین درس در مدرسه ایران زمین کلام او بوده است . از گلستان او چهارصد بیتش ضرب المثل است و ابیاتی از وی بر سر در سازمان ملل متحد نمایشگر عمق فرهنگ ایرانیان است . او در هزاران موضوع ، زیباترین و عمیق ترین و با معنی ترین مفاهیم را در ساده ترین و زیباترین ترکیب بیان کرده منجمله بهداشت روان

۱	خدا را بر آن بنده بخشایش است	که خلق از وجودش در آسایش است
۲	به شیرین زبانی توان بُرد گوی	که پیوسته تلخی بَرَد تُند خوی
۳	یکی آنکه در نفس خود بین مباحث	دگر آنکه در جمع بدبین مباحث
۴	یقین بشنو از من که روز یقین	نبینند بد مردم نیک بین
۵	چو دشنام گویی دُعا نشنوی	بجز کشته خویش ندروی
۶	نخسبند خوش روستایی و جفت	به ذوقی که سلطانی در ایوان نخفت
۷	فرو مانده در کنج تاریک جای	چه دریابد از جام گیتی نمای
۸	مکن خواجه بر خویشان کار سخت	که بدخوی باشد نگون بخت
۹	مبر تلخ عیسی و روی تُرش	به آبی دگر آتشش بازکش
۱۰	چو خواهند محروم شد از دری	چه غم گر شناسد در دیگری
۱۱	نه هر کس سزاوار باشد به مال	یکی مال خواهد یکی گوشمال

